

תלונות או לא להיות...

למה את מתלונן?

אני לא מתלונן...

אתה לא? זה בדיוק מה שאתה עושה, אתה מתלונן, ומה מרגיז יותר בהתלוננות הזו שברוב חוצפתך אתה מעז להשמיע, הוא שאין לך זכות לומר את הדברים האלה! אתה חבר קיבוץ שנתיים, אתה כלום, לא תרמת לקיבוץ, לא נתת מעצמך לקיבוץ, עוד לא צייצת פה אפילו ואתה מעז להעלות את הטענות האלו? מי אתה בכלל, באיזו זכות? תחיה פה כמה שנים, תבין איך מתנהלים פה הדברים, תתרום לקהילה שבה אתה חי, ואז תהיה חופשי לומר מה שאתה רוצה.

"רק אז תהיה חופשי לומר מה שאתה רוצה" ... "רק אז". כלומר אני לא חופשי עכשיו? רק אז?

שנים נותנות לאדם את זכות הדיבור שלו?

רגע... אתה אומר לי בעצם, שמכיוון שאין לי ותק, אין לי זכות לומר מה שאני חושב? אתה בעצם אומר לי שהעובדה שנוולדת לפניי ושאתה חבר קיבוץ יותר זמן ממני, המילה שלך חשובה יותר משלי? הקול שלך חשוב יותר? תגיד לי, כשאתה בוחר מישהו להשתתף בצוות או בוועדה, לא תרצה שיאמר את דעתו? הרי לשם מה הוא שם? כמנהל בית ספר, שמורה חדש נבחר לתפקיד, לא תרצה לשמוע את דעתו? כשהמקום בו אתה חי מורכב מבני אדם, לא תרצה לשמוע מה יש להם לומר? הם מרכיבים את המקום בו אתה חי... עברנו למשחקי פז"מ עכשיו? חזרנו לגיל 20? אתה חושב שמגיע לך משהו ממני? אתה מצפה שאני אודה לך על משהו? אולי שאודה לך על שאתה חבר קיבוץ יותר ממני? קיבלתם חברים כדי שיהיו מספרים על הנייר וישתקו או בשביל משהו אחר?

אני לא מצפה לכלום, לא רוצה שתודה לי, אני רק רוצה שלא תקפוץ ותיילל ותתלונן כאילו עשית משהו בשביל המקום. אתה פשוט לא מבין כמה חצוף אתה! אין לך שמץ של מושג מה עשיתי בשביל המקום!!!

"אני לא מצפה לכלום..... אני רק רוצה ש....."

תיקח נשימה רגע ותאמר לי, האם בכנות העובדה שעשית דברים בשביל המקום הזה קשורה לויכוח שלנו? האם בכלל דיברנו עליך בשיחה? אתה הכנסת את עצמך למרכז השיחה, לא אני. אולי אתה חש לא מוערך מספיק על נתינתך ותרומתך למקום? יכול להיות דבר כזה? האם הכעס שלך נובע מכיוון שאתה רוצה שאכופף את ראשי מולך כאות תודה והתחנפות, ואני לא עושה זאת, אלא עומד מולך כאיש חושב ואומר את דעתו?

דע לך ידידי, ושדברים אלו ישכנו אצלך בבטחה לזמן רב... העובדה שאני לא מרכין את ראשי בפניך, שאני לא מכבד אותך בשתיקתי והסתרת מחשבותיי, אינה אומרת שאינני מכבדך כאדם וכחבר

קיבוץ, אלא היא אומרת שאני לא פחות ממך בערכי, מחשבותיי אינן נחותות משלך והוויית שוות
ערך לזו שלך מכל הבחינות הניתנות לבדיקה. אינני מסכים עם המחשבה, שעליי לכבד אותך, מכיוון
שמניין שנותיך גבוה משלי. אני לא אכבד איש מסיבה זו. אני אכבד בני אדם בזכות יחסם אל עצמם
ואל אחרים. אם אקבע או שיעירו לי על כך, שאינני מבין בתחום כזה או אחר, אתן לאלו המבינים
להתבטא, אך לא אשתוק על זמן!

